

afskaffes ved tilbud om behandling på et privat hospital.

Vi har også et par spørgsmål til ministeren eller ministrene. ISS er fremkommet med et debatindlæg, hvoraf det fremgår, at hjemmehjælpen i kommunerne kun bruger 50 pct. af de normerede timer på direkte serviceydelser og kontakt med de ældre, samt at sygefraværet er 15 pct. Kan ministeren bekræfte disse tal? Det rimer jo ikke med statsministerens udtalelser om, at man altid får den samme person i huset, når bare det er en kommunal hjemmehjælper.

Når nu ministeren indledningsvis og i pressen i går gav den for os så glædelige melding, at udliciteringen ikke er faldet, som der står i dagsordenen, kan ministeren så også fortælle os, hvor meget den er steget, når man trækker udliciteringen til andre offentlige driftsafdelinger fra?

Så stillede jeg et spørgsmål til hr. Klaus Hækkerup, som jeg slet ikke fik svar på. Det vil jeg gerne gentage her: Hvad er det, det offentlige kan måle hos sig selv, som det ikke kan måle hos andre, og hvilke instrumenter bruger man til det, når man siger, at man ikke vil have andet end offentlig hjemmehjælp, fordi man ikke kan kvalitetsmåle den? Hvad er det for nogle måleinstrumenter, det offentlige har, som ikke er tilgængelige for det offentlige, når de skal måle andre end sig selv? Det synes jeg er et meget spændende spørgsmål, og jeg glæder mig til at få det besvaret.

Vi glæder os i øvrigt over ministerens forskellige tiltag og håber, at den igangsatte rapportering og vurdering ønskes for at få en objektiv vurdering og ikke kun for at finde argumenter imod.

For at komme over de naturlige barrierer, der er i kommunerne for en yderligere udlicitering, tror Det Konservative Folkeparti på fordelene ved udlicitering og ser gerne nogle flere initiativer fra regeringen.

Det Konservative Folkeparti så f.eks. gerne, at kommunerne i deres hverandetårige rapport til borgerne om de udliciterede områder også kom med en vurdering af driften i de områder, der ikke var udliciterede. Vi så også gerne en lille ting: at alle indsamlingsordninger udliciteres. Og så så vi gerne, at kommunerne ligesom staten rettede sig efter statens udbudscirkulære.

Vi henviser i øvrigt til vores fælles foreslåede dagsorden.

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Det er til hr. Kai Dige Bach, der sagde noget i retning af, at vi ikke kommer uden om, at de private hospitaler ikke har forøget ventelisterne i det offentlige sygehusvæsen. Dertil vil jeg gerne sige: De har altså hverken lagt til eller trukket fra i denne her sammenhæng.

I Det Radikale Venstre har vi ikke spor imod privathospitaler. Vi har heller ikke noget imod, at amterne beslutter sig for at lægge operationer over til privathospitalerne, men vi har så få privathospitaler og så få og små klinikker af den type, at de praktisk taget ingenting betyder i det store billede.

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Det første spørgsmål, man stiller sig, er, hvorfor forespørgerne har stillet spørgsmålet om udlicitering til regeringen. Hvorfor stilles det ikke i stedet til deres egne kommunalbestyrelsesmedlemmer og borgmestre? I den udstrækning der overhovedet skal ske udlicitering, er det vel først og fremmest i kommunerne, den skal ske.

Svaret er selvfølgelig, at forespørgerne ikke er interesseret i, at en opgave bliver løst bedst muligt. De er interesseret i at køre en rent ideologisk debat. Privatisering og udlicitering er i deres ideologi blevet tryllemidler, der skal løse alle problemer.

SF afviser den holdning. Vi tror ikke på privatisering og udlicitering som tryllemidler, og vi noterer, at det gør flertallet af de borgerlige kommunalrædder heller ikke. De tager først og fremmest udgangspunkt i de konkrete problemer, som deres kommune har, og prøver at finde de bedst mulige løsninger, og det bør de faktisk have ros for.

Men vi afviser også at blive gjort til de privates ideologiske skyggebilleder, der forlanger, at alting skal være offentligt. Vi nægter simpelt hen at diskutere på den led. I stedet vil vi tage udgangspunkt i borgernes behov og diskutere, hvordan de imødekommes bedst muligt og med størst mulig valgfrihed for den enkelte. Mere samfund, mindre stat, er vores slogan, ikke mere marked, mindre stat.

Var det da ikke det, som Hilden og the Hackers sagde, vil nogle spørge. Det var muligvis det, de ville sige. Det var faktisk ikke det, som de skrev. De nævnte nogle eksempler på offentlige opgaver, der kunne udliciteres. De nævnte ikke eksempler på opgaver, der burde afprivatiseres. Og de nævnte slet ikke eksempler på